

[Øllgaard.]

nødne tekniske Sagkundskab er repræsenteret, hvilket jo ogsaa er nødvendigt — og jeg benægter heller ikke, at en intim Forbindelse med Arbejds- og Socialministeriet maa tilvejebringes —, maa den praktiske landøkonomiske Indsigt repræsenteres, saa at dette Element bliver ligestillet i Antal, ja, helst faar Overvægt i Udvalget.

Jeg føler mig overbevist om, at hele Sagen er bedst tjent hermed. For hvad er det, dette Udvalg i Hovedsagen skal beskæftige sig med? Ja, det er jo en saglig landøkonomisk Bedømmelse og Klassificering af de indkomne Forslag og Andragender. Der skal jo være landøkonomisk og nationaløkonomisk Mening i det, vi her laver, samtidig med at det skaber øjeblikkeligt Arbejde ved selve Udførelsen, og dette Synspunkt synes jeg ikke, vi maa fravige, i hvert Fald saa længe der findes saadanne Omraader her i Landet, og det gør der jo inden for en overskuelig Fremtid. Alle Fantasiprojekter maa lægges til Side og de frugtbare Projekter findes frem til hurtig Gennemførelse. Denne Sortering kræver først og fremmest en solid, saglig landøkonomisk Indsigt, og kun hvis denne sikres Overvægt i Landvindingsudvalget, kan Landmændene møde dette Udvalg med fornøden Tillid, thi det er jo paa denne Tillid, Landmændene skal bygge, naar de rejser et Projekt og indlader det til Ministeriets Gennemførelse.

Et andet afgørende Punkt er Statens Tilskud, som efter Forslaget højest maa udgøre $\frac{2}{3}$ af Udgifterne. Jeg opfatter det saadan, at en af denne Lovs Hovedopgaver er denne at tilvejebringe selve Grundlaget for, at Lodsejernes Initiativ kan komme til at udfolde sig i Detailafvanding gennem Benyttelse af Grundforbedringsloven. Det kan ikke være Meningen her at skabe en Konkurrence til Grundforbedringsloven eller at bryde ind paa Grundforbedringslovens Omraader. Noget saadant tror jeg vilde være yderst uheldigt, og derfor tror jeg, at vi maa prøve at faa Linierne mellem disse to Loves Virkefelt trukket nogenlunde klart op lige fra Starten.

Men ud fra denne Betragtning tror jeg ikke, at Bestemmelsen om, at Lodsejerne i alle Tilfælde skal yde $\frac{1}{3}$ og derover, kan opretholdes. Jeg tror, det vil vise sig i Praksis, at Lodsejerne ikke saa nær i alle Tilfælde først kan betale $\frac{1}{3}$ af Udgifterne til selve Hovedvandløbet eller Pumpestationen og derefter betale Detailafvandingen efter Grundforbedringslovens Regler, hvortil jo i mange Tilfælde kommer Vejanlæg, som

ogsaa kan gennemføres efter Grundforbedringsloven. Adskillige af de store Hovedvandløbs Regulering bør efter mit Skøn, som hele Udviklingen har formet sig, i Hovedsagen være en Statsopgave, og Staten maa tage denne Pligt paa sig som en Forudsætning for eller en Følge af Grundforbedringslovens Virkning.

Jeg vil derfor finde det mere rimeligt, om man i Stedet for den nævnte Bestemmelse satte ind i Loven, at Lodsejerne til disse Arbejder kan komme til at betale indtil $\frac{1}{3}$ af Omkostningerne. Lodsejerne har dog et vist Krav paa at vide noget om, hvad de gaar ind til, naar de overgiver deres Sag til Ministeriets Udførelse, i modsat Fald kan der være en Fare for, at Lodsejerne bliver betænkelige ved at gøre det, og at de maaske foretrækker at lade alting blive ved det gamle, og det var jo ikke Meningen.

Selv om der er andre Detailspørgsmaal, der bør drøftes i det kommende Udvalg, tror jeg alligevel, at det er om disse Hovedspørgsmaal, Interessen vil komme til at samle sig. Det er mit Partis Ønske at bidrage til Løsningen af denne betydningsfulde Opgave, her ligger for. Dette Lovforslag er i Hovedsagen bygget op efter Retningslinier, som vi er adskillige, der har anset for og stadig anser for at være rigtige, og det er mig en Glæde paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i et Udvalg og derefter til Vedtagelse. Jeg vil udtale det Haab, at vi maa faa denne Lov om Landvinding formet saadan, at ogsaa den maa virke med til at værne vort Land og bygge vort Land.

A. C. D. Petersen: Et af de Problemer, der i de senere Aar har beskæftiget Lovgivningsmagten overmaade meget, er Arbejdsløshedsproblemet. Det har været diskuteret i og uden for denne Sal ved utallige Lejligheder, og man har gennem Lovgiverarbejdet forsøgt at sætte ind mod Arbejdsløsheden ved at skaffe Beskæftigelse og ved at fremme forskellige Arbejder. Man har gjort dette med mere eller mindre Held. At Problemet nu trænger sig mere og mere paa, ser man af Tingets Dagsorden i Dag. Ikke mindre end syv af de opførte Sager er Beskæftigelsesforslag.

Jeg vil gerne give de forskellige Ministre, som har fremsat disse Forslag, den Ros, at man nu, forekommer det mig, nærmer sig Problemets Kærne mere end før. Det kan ikke skjules, at man ofte har grebet forkert i Lovgiverarbejdet, saaledes at selv om man har haft den bedste Vilje, har det paa den Maade, man har ud-